अष्टत्रिंशेयथाध्यायन्नक्रूरोगोकुलंगतः तथैवरामकृष्णाभ्यांगृहंनीत्वासुसत्कृतः १ प्रातःकेशिवधेवृत्तेद्वादश्यांनिर्गतेमुनौ ततोव्योमेहतेऽक्रूरः सायंगोकुलमागमत् २ तदेवंनारदेनकंसवधादिकार्येविज्ञापितेश्रीकृष्णोमथुरांगंतुमुद्यतोवर्त्ततेतदाऽक्रूरोऽपिगोकुलमागमत्इत्याह अक्रूरोऽपीति अपिसंभावनायाम् ॥ १ ॥ २ ॥ अर्हतेयोग्याय ॥ ३ ॥ स्वस्यकृष्णस्यदर्शनेऽसंभवमाशंक्यपुनःसंभावयति ममैतदितिद्वयेन विषयात्मनो विषयाविष्टचित्तस्य शूद्राज्जन्मयस्यतस्यब्रह्मकीर्त्तनंवेदोच्चारणंयथेति ॥ ४ ॥ यद्वा मैवंकिंतुअधमस्यनीचस्यापिममस्यादेव कुतइत्यतआह ह्रियमाणःकालनद्येति अयंभावः यथानद्याह्रियमाणानांतृणादीनांमध्येकिंचित्कदाचित्तरतिकूलंप्राप्नोति तथाकर्मवशेनकालेनह्रियमाणा

श्रीशुकउवाच अक्रूरोऽपिचतांरात्रिंमधुपुर्यांमहामतिः॥ उषित्वारथमास्थायप्रययौनंदगोकुलम्॥ १॥ गच्छन्पथिमहाभागोभगवत्यंबुजेक्षणे ॥ भक्तिंपरामुपगतएवमेतदचिंतयत्॥ २॥ किंमयाचरितंभद्रंकिंतपःपरमंतपः॥ किंवाऽथाप्यर्हतेदत्तंयद्द्रक्ष्याम्यद्यकेशवम्॥ ३॥ ममैतद्दुर्लभंमन्यउत्तमश्लोकदर्शनं॥ विषयात्मनोयथाब्रह्मकीर्तनंशूद्रजन्मनः॥४॥ मैवंममाधमस्यापिस्यादेवाच्युतदर्शनं॥ ह्रियमाणःकालनद्याक्वचित्तरतिकश्चन ॥ ५ ॥ ममाद्यामंगलंनष्टंफलवांश्चैवमेभवः ॥ यन्नमस्येभगवतोयोगिध्येयांघ्रिपंकजं॥ ६॥ कंसोबताऽद्याकृतमेऽत्यनुग्रहंद्रक्ष्येंऽघ्रिपद्मंप्रहितोऽमुनाहरेः ॥कृतावतारस्यदुरत्ययंतमःपूर्वेऽतरन्यन्नखमंडलत्विषा॥ ७ ॥ यदर्चितंब्रह्मभवादिभिःसुरैःश्रियाचदेव्यामुनिभिःससात्वतैः॥ गोचारणायानुचरैश्चरद्वने यद्गोपिकानांकुचकुंकुमांकितम्॥ ८॥

नांजनानांजीवानामपिमध्येकश्चित्तरेदितिसंभवतीति ॥५॥ अतोऽनया प्रवृत्त्यैवममामंगलंध्रुवंनष्टमेवज्ञायते भवोजन्मचसफलंजातमिति यद्यतः नमस्करिष्याभि ॥ ६ ॥ अमंगलनाशेसूचकांतरमाह कंसइति बतेत्याश्चर्ये अतिखलः कंसोऽपिममात्यंतमनुग्रहंकृतवान् यतोऽमुनाकंसेनप्रहितोहरेः अंघ्रिपद्मंद्रक्ष्येद्रक्ष्यामीति पूर्वेअंबरीषादयः तमःसंसारमतरन्तीर्णाः ॥ ७ ॥ अंघ्रिपद्मंविभावयति यदिति ब्रह्मादिभिरर्चितमितिपरमैश्वर्यमाह श्रियाचेतिसौभाग्यातिशयम् मुनिभिः भक्तसहितैरितिपरमपुरुषार्थत्वम् गोचारणायेतिकृपालुत्वम् यद्गोपिकानामितिप्रेममात्रसुलभत्वम् ॥ ८ ॥